

ОЦІНКА СТАНУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ М'ЯСНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Деяк О.С., гр. ТПМ-4

Науковий керівник – канд. техн. наук, доц. **Ю.П. Крижова**
Національний університет біоресурсів і природо користування України

Для стабільного розвитку та стабілізації стану м'ясопереробної галузі необхідна комплексна державна програма, зорієнтована на підтримку співробітництва виробників сировини і переробників. Діяльність м'ясопереробних підприємств потребує застосування сучасних форм управління у вигляді стратегічного управління, спрямованого на стабілізацію стану галузі і вирішення проблеми дефіциту сировини, яке повинно відбуватись при тісній взаємодії переробників, сільгоспвиробників сировини та держави. Сільськогосподарським товаровиробникам не вигідно виробництво і продаж сировини. Саме це зумовлює необхідність інтеграції, яка повинна ґрунтуватися на чіткому визначенні матеріальної участі кожного партнера у всьому технологічному циклі від виробництва сировини до отримання кінцевого продукту.

Для підвищення терміну реалізації певних видів продукції слід зорієнтуватися на виробництво саме перспективних напрямів у технології м'яса та м'ясопродуктів таких, як вироби із м'яса птиці та свинини, та зменшити виробництво неактуальної для населення продукції.

Підприємства повинні більшої уваги приділити підвищенню безпеки та якості продукції, створити оптові ринки продовольчих товарів, розширити мережу фірмової торгівлі, а отже, зменшити кількість посередників при реалізації продукції, завдяки чому буде знижено ціни й збільшено обсяги її продажу та відносно зменшиться пропозиція імпортованих продуктів.

Запозичення іноземних технологій, іноземні інвестиції та плідна робота власних підприємств дасть змогу покращити ринкову економіку. Інвестиції у виробничу сферу мають забезпечити підвищення технічного рівня й поліпшення розміщення діючих виробництв, а також необхідний приріст по тужностях.

Також практика свідчить: найбільш ефективні напрямки капіталовкладень у харчовій промисловості – реконструкція й технічне переоснащення виробництва. Це дає змогу в коротші строки, з меншими затратами, ніж при новому будівництві, оновлювати матеріально-технічну базу, освоювати нові по тужності.